

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.6.2007
KOM(2007) 349 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

**Årsberetning 2007 om EU's udviklingspolitik og gennemførelsen af bistand til
tredjelande i 2006**

{SEK(2007) 840}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

**Årsberetning 2007 om EU's udviklingspolitik og gennemførelsen af bistand til
tredjelande i 2006**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Bedre rammer for udviklingspolitikken: En sammenhængende politik	3
3.	Bedre rammer for regionale strategier	4
4.	Bedre rammer for ekstern bistand – enklere og klarere bestemmelser	5
5.	Bedre rammer for samarbejdet: bistandens nyttevirkning	8
6.	Resultater.....	9

1. INDLEDNING

Den Europæiske Union er fortsat den største kilde til udviklingshjælp i verden og ydede 46,9 mia. EUR svarende til 56,67 % af den samlede officielle udviklingsbistand (ODA), der blev indberettet til OECD for 2006. Den eksterne bistand, der administreres af Europa-Kommissionen, udgjorde 12,1 mia. EUR i nye bevillinger i 2006, hvoraf 9,8 mia. EUR klassificeres som ODA. Over 160 lande modtager denne støtte.

I 2006 skete der væsentlige ændringer i, hvordan EU styrer sine forbindelser med den øvrige verden. For det første ved at sikre, at de politikker, der påvirker udviklingslandene, kan støtte udviklingsmålsætningerne. For det andet ved at tilpasse regionale strategier, der afspejler hovedprioriteterne. For det tredje ved at forenkle de instrumenter, der udgør retsgrundlaget for eksternt bistand. For det fjerde ved at der gennemføres bestemmelser om et tættere samarbejde med partnerlandene og andre udviklingsaktører, så støtten bliver mere virkningsfuld. Og endelig ved at forbedre den metode, hvorved resultaterne måles og erfaringerne indhøstes.

I denne oversigt fremlægges de væsentligste aspekter ved disse forandringer.

2. BEDRE RAMMER FOR UDVIKLINGSPOLITIKKEN: EN SAMMENHÆNGENDE POLITIK

Siden den europæiske udviklingskonsensus blev vedtaget i december 2005, har Kommissionen i stigende grad fokuseret på det bidrag, som politikkerne på andre områder end udvikling kan give til årtusindmålene for udvikling (MDG), herunder handel, landbrug, miljø, sikkerhed, migration, det sociale aspekt ved globaliseringen, beskæftigelse og meningsfuldt arbejde samt internationalt videnskabeligt samarbejde, herunder sundhedsforskning.

Der er bred enighed om, at udviklingspolitikken ikke i sig selv kan medføre de ønskede resultater, og at en række andre politikker kan have væsentlig indflydelse. EU ønsker, at dets politikkers positive virkninger på udviklingslandene skal maksimeres, mens de negative virkninger minimeres.

På initiativ fra EU's formandskab blev der udarbejdet et løbende arbejdsprogram for 2006-2007 om en sammenhængende udviklingspolitik (PCD) med henblik på at konstatere fælles handlingsprioriteter. I oktober 2006 vedtog Rådet konklusioner, der omfattede både formandskabets løbende PCD-arbejdsprogram og integration af udviklingsprioriteter i Rådets beslutningsproces. Kommissionen har gjort fremskridt på en række områder, herunder handel og især ved forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene, der har til formål at fremme handelsmæssig og regional integration som en drivkraft for langsigtet udvikling. Kampen mod smitsomme sygdomme, der står i forbindelse med fattigdom, er også et godt eksempel, f.eks. gennem partnerskabet mellem de europæiske lande og udviklingslande vedrørende kliniske forsøg (EDCTP).

Der er ligeledes sket betydelige fremskridt inden for migration som led i EU's strategi for Afrika¹ og med lanceringen af et tematisk migrationsprogram til 380 mio. EUR for 2007-2013 og derudover inden for sikkerhed, med støtte til reform af sikkerhedssektoren i partnerlandene. Migration er et område, hvor der er et særligt behov for en sammenhængende

¹ EU-strategi for Afrika: En EU/Afrika-pagt til fremme af Afrikas udvikling. KOM(2005)489 endelig

indsats. Inden for de bredere samarbejdsaftaler har EU udviklet en dialog om migrationsrelaterede emner med forskellige lande og regioner. Den europæiske naboskabspolitik er ét eksempel, og der arbejdes på andre dialogprocesser med partnere i Afrika, Asien, Latinamerika og Caribien².

En sådan dialog dækker normalt en bred vifte af emner, herunder forbindelsen mellem migration og udvikling, kampen mod ulovlig migration og menneskehandel, flygtningesituationerne og deres konsekvenser for udviklingen samt de fælles bestræbelser på at styre økonomisk migration bedre. Den kan føre til EU-bistand til partnerlandene, så de kan øge deres kapacitet til styring af migrationsstrømme og maksimere det positive samspil mellem migration og udvikling.

Hvad angår sammenhængende politik, bliver der systematisk taget stilling til spørgsmål om menneskerettigheder og god regeringsførelse. I 2006 blev der f.eks. mobiliseret 13 EU-valgobservationsmissioner og udsendt 1 400 EU-observatører. På grund af disse missioner mindskedes mulighederne for bedrageri, manipulering og intimidering. De var med til at øge gennemsigtigheden og den offentlige tiltro til afstemningsprocessen og støttede således udbredelsen af demokrati og god regeringsførelse. I visse tilfælde spillede missionerne en rolle ved forebyggelsen af konflikter, som i Den Demokratiske Republik Congo (DRC), hvor den største EU-mission, der nogensinde er udsendt (300 observatører), overvågede de to valgrunder i juli og november. Disse valg har banet vejen for ny borgerfred, genoprettelse af regeringen, bæredygtig udvikling i DRC og stabilisering af hele regionen omkring De Store Søers Område.

Inden for regeringsførelse foreslog Kommissionen en ny tilgang til "Begrebet regeringsførelse inden for rammerne af den europæiske konsensus om udviklingspolitik"³, hvor der bygges på en grundig vurdering af perioden 1994-2004. Det blev konstateret, at EU havde gjort rigtigt i at sætte regeringsførelse øverst på dagsordenen for politik og samarbejde, og at Kommissionen havde gjort væsentlige fremskridt med at definere de sandsynligvis mest effektive metoder til bæredygtige forbedringer. Kommissionen lægger også vægt på, hvor vigtigt det er at fremme god regeringsførelse på områder som skatte-, finans- og retsområdet samt videnskabeligt samarbejde.

En sammenhængende politik er som helhed af afgørende betydning for gennemførelsen af EU's eksterne bistandspolitik. Når der arbejdes med partnerlande, spiller Kommissionen tre hovedroller, som henholdsvis politisk medspiller, udviklingsagentur og donoradministrator, og den stræber vedvarende efter at kombinere disse tre roller mere effektivt.

3. BEDRE RAMMER FOR REGIONALE STRATEGIER

I overensstemmelse med konsensus har Kommissionen tillige fokuseret på at sikre, at dens målsætninger og principper afspejles i strategierne for medvirken på regionalt plan.

Især gælder det, at EU's strategi for Afrika markerer den første gennemførelse af konsensus og den første integrerede europæiske politiske ramme til forbedring af koordinering og sammenhæng mellem EU's og medlemsstaternes politik og instrumenter. Den betydning, som Afrika tillægges, blev understreget ved gennemførelsen af denne strategi og EU's engagement

² Der arbejdes også på en parallel dialog med AVS-landene (i Afrika, Caribien og Stillehavet) som sådan.

³ KOM(2006) 421 af 30.8.2006

i arbejdet på en fælles EU/Afrika-strategi, som skal vedtages på det andet EU/Afrika-topmøde i andet halvår 2007 i Lissabon. Et yderligere eksempel herpå er arbejds møderne mellem Europa-Kommissionen og Kommissionen for Den Afrikanske Union, hvor et hold af EU-kommissærer under ledelse af formanden, José Manuel Barroso, mødtes med Kommissionen for Den Afrikanske Union på dennes hovedkvarter i Addis Ababa.

Strategierne for Den Europæiske Unions forbindelser med andre regioner har også bygget på konsensus med henblik på at fremme et sammenhængende verdensbillede, mens behovet for differentiering anerkendes. 2006 har været et effektivt år for opbygningen af et strategisk partnerskab mellem EU og Latinamerika med to hovedprioriteter for samarbejdet: At øge den sociale sammenhæng og fremme den regionale integration.

EU er også i færd med at opbygge en strategisk ramme for forbindelserne mellem EU og Asien på grundlag af en stærkere politisk dialog og et konstant niveau for udviklingssamarbejde. EU's forbindelser med de to største lande i regionen, Kina og Indien, udvikles som strategiske partnerskaber. Disse omfattende partnerskaber dækker både økonomisk samarbejde og politiske aspekter.

Der er også kommet mere gang i den europæiske naboskabspolitik (ENP). ENP er en af hovedprioriteterne blandt EU's forbindelser udadtil. Gennem denne politik stræber EU efter at fremme god regeringsførelse og økonomisk udvikling i nabo områderne. I de det første halvandet år af politikens gennemførelse er der lagt et solidt grundlag for styrkede forbindelser mellem EU og dets naboer. Den 4. december 2006 fremsatte Kommissionen nye forslag om at styrke og udvikle ENP yderligere. Heri indgår forslag om at tilbyde partnerlandene bedre handels- og investeringsmuligheder, at gøre det lettere for mennesker at mødes og foretage lovlige kortvarige rejser, at være mere aktiv i løsningen af fastfrosne konflikter og at åbne flere finansieringsmuligheder.

Gennem udvidelsesprocessen samt stabiliserings- og associeringsprocessen hjælper EU lande, der har udsigt til medlemskab med gradvis at blive integreret i EU. I 2006 omfattede denne politik Bulgarien, Rumænien, landene i Vestbalkan og Tyrkiet. Bulgarien og Rumænien tiltrådte EU den 1. januar 2007. Der er ført tiltrædelsesforhandlinger med Kroatien og Tyrkiet, mens de øvrige lande i Vestbalkan alle har gjort fremskridt i henhold til "køreplanen" i stabiliserings- og associeringsprocessen. I 2006 etablerede Kommissionen faste foranstaltninger med henblik på at styrke EU's politik for Vestbalkan og instrumenterne i denne forbindelse, især for at gøre EU-perspektivet mere håndgribeligt for borgerne i denne region.

4. BEDRE RAMMER FOR EKSTERN BISTAND – ENKLERE OG KLARERE BESTEMMELSER

Der er taget hensyn til den eksterne bistandspolitik ved udformningen af nye instrumenter, der indgår i en tilbunds gående revision af strukturen for EU's eksterne samarbejde. I 2006 færdiggjordes disse instrumenter, der rummer forenklede rammer for bistand i perioden 2007-2013. De giver et konsekvent handlingsgrundlag, idet de samler klare politiske mål med de procedurer og instrumenter, der skal til for at nå dem. Ni finansieringsinstrumenter erstatter den nuværende vifte af geografiske og tematiserede bestemmelser.

Der vil blive brugt seks instrumenter til at understøtte specifikke politikker med et geografisk eller tematisk fokus:

- finansieringsinstrument for førtiltrædelsesstøtten (IPA)
- det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI)
- instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI)
- instrumentet for samarbejde med industrialiserede lande (ICI)
- det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR)
- instrumentet for kernesikkerhedssamarbejde (INSC).

Der vil blive anvendt tre instrumenter i krisetilfælde:

- stabilitetsinstrumentet (IfS)
- eksisterende humanitær bistand, hvori der vil indgå fødevarerhjælp inden for rammerne af de nye finansielle overslag
- de makrofinansielle bistandsinstrumenter.

Samarbejdet vil finde sted i henhold til nationale, regionale og tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer samt årlige handlingsprogrammer, der er underlagt den nye demokratiske undersøgelsesprocedure, som er fastlagt i den nye interinstitutionelle aftale. I denne procedure bestemmes det, at Kommissionen systematisk underretter og hører Europa-Parlamentet og Rådet ved at indsende strategiudkast. Kommissionen har forpligtet sig til at indgå i en regelmæssig dialog med Europa-Parlamentet om disse strategidokumenter og at tage hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter, når strategierne gennemføres.

De midler, der er til rådighed som led i instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), udgør 10,1 mia. EUR til udviklingslande i Latinamerika, Asien og Mellemøsten samt til Sydafrika. Bortset fra det geografiske samarbejde indeholder DCI også tematiske programmer, der erstatter de nuværende tematiske bestemmelser.

I januar 2006 vedtog Kommissionen en meddelelse med titlen "*Investering i mennesker*"⁴ om det tematiske program for menneskelig og social udvikling. I DCI tildeles der godt én mia. EUR til dette program til støtte på områder, der har direkte indflydelse på menneskers levestandard og velfærd, og der fokuseres på de fattigste og mindst udviklede lande og de mindst begunstigede dele af befolkningen. På dette grundlag er der udarbejdet en strategi om støtte til aktiviteter inden for de fire hovedsøjler: Sundhed for alle, viden og færdigheder, ligestilling og andre aspekter af social og menneskelig udvikling (herunder social samhørighed, beskæftigelse, meningsfuldt arbejde, børn og unge samt kultur. Dette er et godt eksempel på den integrerede metode, som Kommissionen ønsker at fremme.

Beskyttelse af børn og unge og fremme af deres deltagelse i udviklingsspørgsmål er prioritetsområder, der skal arbejdes med i DCI-temaprogrammet "*Investering i mennesker*" og i det nye instrument for demokrati og menneskerettigheder. Indtil de nye forenklede instrumenter blev indført, anvendte Kommissionen omkring 75 forskellige instrumenter til politikker og programmer for børn, både inden og uden for EU. For at forbedre den politiske

⁴ KOM (2006)18 endelig af 25.1.2006

sammenhæng, maksimere synergieffekterne, finde frem til eventuelle mangler og øge instrumenternes samlede konsekvenser for at give børn flere rettigheder vedtog Kommissionen den 4. juli 2006 meddelelsen "*Mod en EU-strategi for børns rettigheder*".

I denne meddelelsen defineres der en langsigtet og grundig proces, der skal gøre EU's initiativer til fordel for børn mere virkningsfulde. Der stilles også forslag om nye mekanismer til sikring af intern koordinering og høring (f.eks. et europæisk forum for børns rettigheder), og der indgår bestemmelser om børns reelle medvirken. En af de forpligtelser, som indgås i meddelelsen, er udarbejdelsen af en handlingsplan for børn i udviklingssamarbejde.

For 2007-13 budgetteres der inden for den europæiske naboskabspolitik og partnerskabsinstrumentet med omkring 12 mia. EUR, hvilket i faste priser svarer til 32 % mere end i den forudgående budgetperiode. For at maksimere resultaterne af disse EU-midler har Kommissionen foreslået, at der inden for ENPI indføres to nye mekanismer:

- en naboskabsinvesteringsfond, som medlemsstaterne også vil blive opfordret til at bidrage til, og som vil blive brugt som sikkerhed for yderligere låntagning fra Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og andre udviklingsbanker. Det er meningen, at der på EU's budget skal afsættes 700 mio. EUR hertil. Det vurderes, at denne fond vil kunne opmuntre til långivning, der langt overgår gavebistanden. Hvis medlemsstaterne matcher Kommissionens bidrag, vil der med faciliteten kunne tilvejebringes meget betydelige beløb i form af lån på lempelige vilkår.

- en facilitet til regeringsførelse på 300 mio. EUR til støtte ud over de normale landetildelinger, så de lande, der har gjort de største fremskridt med at gennemføre deres handlingsplaner kan få anerkendt og støttet deres arbejde.

I ENPI indgår der ligeledes en specifik grænseoverskridende samarbejdskomponent, der medfinansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. De nye bestemmelser er blevet udarbejdet for at gøre op med tidligere mangler og gøre denne slags samarbejde lettere og mere effektivt.

Programmeringen for de asiatiske, latinamerikanske og tilstødende lande var næsten tilendebragt, og der var indgået formelle drøftelser mellem institutionerne om strategiudkastene for ENPI og DCI efter den politiske overenskomst om instrumenterne, så bistanden i 2007 kunne udbetales med mindst mulig forsinkelse. Når alle instrumenter formelt er trådt i kraft, vil drøftelserne om disse strategier fortsætte i 2007, og den demokratiske granskning foretages af Europa-Parlamentet. En række detaljerede meddelelser, hvori metoden for og indholdet af hvert enkelt tematisk program blev klarlagt, blev godkendt i januar. Der blev fulgt op med en detaljeret programmeringsproces for hvert enkelt tematisk program, og processen ventes afsluttet i begyndelsen af 2007, så gennemførelsen kan begynde kort tid efter.

Samarbejdet med landene i Afrika, Caribien og Stillehavsområdet (AVS) finansieres stadig overvejende af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), da Det Europæiske Råd i december 2005 har besluttet, at EUF fortsat bør finansieres uden for budgettet. Med samlede midler på 22,7 mia. EUR danner 10. EUF (2008-2013) grundlaget for samarbejdet med AVS-landene.

Programretningslinjerne for 10. EUF er blevet udarbejdet med udgangspunkt i den europæiske konsensus, herunder definitionen af EF's indsatsområder og princippet om koncentration på landeniveau. Programmeringen med AVS-landene blev lanceret tidligere på

året. Programmeringsdrøftelserne er i gang og forventes afsluttet med, at lande- og regionsstrategidokumenter ligger klar til underskrift inden udgangen af 2007, hvorefter gennemførelsen kan løbe af stabelen i januar 2008.

5. BEDRE RAMMER FOR SAMARBEJDET: BISTANDENS NYTTEVIRKNING

EU lægger i sin politiske dagsorden stor vægt på at sikre, at bistanden har en god nyttevirkning; dette afspejles i alle initiativer, der er truffet i 2006. Både i fælleserklæringen om udviklingspolitikken og i den nye Afrika-strategi understreges det, hvor vigtigt det er ikke blot at yde mere EU-bistand, men at sikre, at bistanden får stor nyttevirkning. Aftalen om 10. EUF indeholder en klar erklæring om sikring af bistandens nyttevirkning.

Disse erklæringer blev omsat i handling ved vedtagelsen af en handlingsplan ("EU's bistand: mere, hurtigere og bedre bistand") i april 2006; planen indeholder en længere liste med 9 konkrete mål, der skal være realiseret inden 2010. Der er bl.a. tale om kortlægning af EU's bistand på globalt, regionalt og lokalt plan (det såkaldte donor-atlas) og et forslag til fælles rammer for programplanlægningen (JPF)⁵. Donor-atlasset er allerede blevet et nyttigt værktøj i arbejdet på at kontrollere bistanden og forbedre EU' støttekoordinering og fordelingen af opgaverne, og JPF-ordningen begynder allerede at blive indført i en række lande i forbindelse med den igangværende planlægning af programmerne under 10. EUF.

Den bistand, der ydes af det internationale samfund, har været meget fragmenteret med det resultat, at bistandsarbejdet har været præget af spredt fægtning og overlappende samt indbyrdes modstridende tiltag; dette har i forening med unødvendige administrationsomkostninger mindsket den potentielle nyttevirkning og øget byrden på partnerlandene. Førnævnte "huller" og overlapninger fremgår klart af EU's donoratlas. Forudsætningen for at opnå en bedre nyttevirkning er at opnå en bedre indbyrdes afstemning mellem de forskellige aktiviteter. I 2006 blev der vedtaget retningslinjer, der skal sikre nyttevirkningen, og der blev afholdt kurser herom både i Kommissionen i Bruxelles og ude i verden.

Partnerlandenes større medbestemmelse og donorlandene tillid til, at støtten kan formidles via partnerlandenes egne forvaltningssystemer ("alignment"), er blevet væsentligt styrket af beslutningen om, at bistanden skal ydes i form af direkte budgetstøtte, således at hele forvaltningen kan ske inden for partnerlandenes egne ordninger. Det hedder i den europæiske konsensus, at *budgetstøtte bør være den foretrukne metode, hvor forholdene tillader dette*. I tidsrummet fra 2003 til 2005 er Kommissionens brug af budgetstøtte formidlet via landenes egne systemer vokset til mere end 35% af den programmerbare bistand.

Kommissionen er stærkt involveret i arbejdet på at hjælpe skrøbelige stater. I Palæstina har Kommissionen således arbejdet tæt sammen med Verdensbanken om udformningen og indførelsen af en midlertidig international finansieringsordning (TIM), der skal sikre adgangen til de allervigtigste offentlige serviceydelser og beskytte almindelige palæstinensere mod virkningerne af krisen; 14 medlemsstater og Norge yder bidrag hertil. I 2006 blev der via TIM-ordningen udbetalt over 88 mio. EUR til ansatte inden for den offentlige sektor og til pensionerede med lave indtægter, medens der blev udbetalt hen ved 24 mio. EUR direkte til fattige og vanskeligt stillede palæstinensere, som direkte berøres af krisen.

⁵ http://ec.europa.eu/development/body/publications/descript/pub7_29_en.cfm

I situationer af denne art går Kommissionen generelt ind for at formidle bistanden via trust-fonde, som ofte forvaltes af FN eller Verdensbanken. Herved sikrer man, at bistanden (og i første række bistanden til genopbygning) koordineres ordentligt og formidles så hurtigt som muligt. Den bistand, som Kommissionen yder via De Forenede Nationer og Verdensbanken, lå i 2006 fortsat på ca. 1,5 mia. EUR i alt. Samme år blev der indgået aftaler med begge nævnte organisationer om, hvordan der kan skabes større opmærksomhed omkring Kommissionen bidrag til arbejdet; baggrunden herfor er bl.a. ønsket om give både EU's egen befolkning og bistandsmodtagerne et bedre kendskab til EU's bidrag til bestræbelserne på at afhjælpe lidelser og støtte freden i verden.

70% af verdens fattige bor i lande i mellemindkomstgruppen. Kommissionen erkender, at økonomisk vækst er en fundamental forudsætning for disse landes politik på områder såsom social udvikling og fattigdomsbekæmpelse. Vækst i sig selv er imidlertid ikke nok. I mange lande i mellemindkomstgruppen, som har haft stor vækst, er indkomstkloften blevet endnu større som følge af teknologiske ændringer, globalisering, befolkningstætheden og efterspørgslen efter faglært arbejdskraft, fordi væksten ikke er gået hånd i hånd med en effektiv skattepolitik til gavn for de fattigste grupper. Risikoen for at lande i mellemindkomstgruppen ikke udnytter deres chancer fuldt ud, men synker tilbage i fattigdom, bør ikke undervurderes. Mange skrøbelige eller potentielt ustabile lande i mellemindkomstgruppen har behov for yderligere målrettet og politik-/resultatbaseret udviklingsstøtte, hvis de skal kunne opnå stabile økonomiske forhold, støtte reform, fremme udvikling og samhandelsintegration og undgå social skævhed.

Kommissionen spillede i 2006 en stadig større rolle i de verdensomspændende initiativer på sundheds- og uddannelsesområdet, bl.a. i forbindelse med samarbejdet med EU's medlemsstater og andre donorer og andre parter med interesser på området. Kommissionen har siden maj 2006 varetaget næstformandskabet i den globale fond til bekæmpelse af HIV/AIDS, tuberkulose og malaria (GFATM). I juli 2006 overtager Kommissionen en af formandsposterne i Fast Track-initiativet "uddannelse til alle" (FTI). I disse to initiativer lægges der fokus på resultatorienterede metoder, harmonisering af donorindsatsen og stor nyttevirkning.

6. RESULTATER

Siden reformen af forvaltningen af de eksterne bistandsprogrammer blev indledt i 2000, er der blevet lagt mere vægt på opnå en hurtigere og bedre støtteformidling. De gennemførelsesniveauer, der er opnået i 2006, viser, at bistandsformidlingen igen er blevet hurtigere.

I 2006 indgik Kommissionen forpligtelser for i alt 9,832 mia. EUR, medens der blev udbetalt 8,130 mia. EUR. Af de forpligtelsesbeløb, der kan fordeles geografisk, nemlig 7,982 mia., gik næsten halvdelen (3,552 mia. EUR) til AVS-landene, som modtog 2,848 mia. EUR af det hertil svarende samlede udbetalingsbeløb på 6,8 mia. EUR.

Til evaluering af, hvor godt formidlingen fungerer, har Kommissionen indført procedurer, der skal sikre, at nye forpligtelser vedrørende projekter og programmer forberedes så godt som muligt og afspejler en optimal praksis i den pågældende sektor. I 2002 indførtes der et system til overvågning af projektresultaterne. Dette indebærer, at uafhængige eksperter med regelmæssige mellemrum foretager lokal kontrol af igangværende projekter og giver dem karakterer på grundlag af internationalt aftalte kriterier. Karaktererne gennem de seneste fem år viser, at der har fundet en vedvarende - og statistisk relevant - forbedring sted. De i 2006

overvågne projekter og programmer udviser fortsat globalt gode resultater. Den generelle tendens til en bedre nyttevirkning gennem de seneste år udviste en beskedent konsolideringsbestemt tilbagegang i 2006, men kører stadig på skinner. I det store og hele har resultaterne i 2006 været tilfredsstillende.

Et vigtigt element i arbejdet på at forbedre bistandens nyttevirkning er at lære af allerede gennemførte foranstaltninger. Evalueringsafdelingen i de generaldirektorater, der varetager udviklingsbistand, foretager - med bistand fra uvildige eksperter - bedømmelser af landenes strategier, emnerelaterede problemer og andre strategiske aspekter af EF's programmer.

De forskellige indikatorer viser generelt, at der er gjort store fremskridt i forvaltningen af den eksterne bistand siden år 2000. Det skyldes ikke mindst institutionelle ændringer, såsom overdragelsen af ansvaret for gennemførelsen af programmerne til Kommissionens delegationer og omstruktureringen i Kommissionen i Bruxelles.

Andre vigtige og vidt rapporterede succes-historier giver også anledning til optimisme. Der er dog stadig behov for en stor indsats, bl.a. på områder, hvor Kommissionen har ord for at være langsom eller ufleksibel, eftersom den form, den eksterne bistand kommer til at antage i fremtiden, i stadig højere grad forudsætter fleksibilitet og et uddybet samarbejde med de øvrige donorer⁶. De nye ordninger og de nye finansforordninger giver Kommissionen bedre muligheder for at tage denne udfordring op.

Kommissionens udenrigspolitik i 2006 har taget sigte på:

- *at hjælpe tiltrædende lande, ansøgerlande og potentielle ansøgerlande i arbejdet på at tilnærme sig EU, ved implementering af udvidelsespolitikken og stabiliserings- og associeringsprocessen for Vestbalkan. Resultater: sikring af Bulgariens og Rumæniens optagelse i EU; undertegnelse af en stabiliserings- og associeringsaftale med Albanien og iværksættelse af sådanne forhandlinger med Serbien, Montenegro og Bosnien og Hercegovina; vedtagelse af en finansieringsordning for førtiltrædelsesbistand; vedtagelse af en meddelelse om Vestbalkan og det årlige udvidelsesstrategidokument*
- *at sikre en effektiv gennemførelse af EU's naboskabspolitik. Resultater: tre nye handlingsplaner med Armenien, Aserbajdsjan og Georgien; afsluttende behandling af handlingsplanerne med Egypten og Libanon; vedtagelse af en europæisk naboskabs- og partnerskabsfinansieringsordning; en uformel forelæggelse af strategidokumenterne for ENPI-udvalget og Parlamentet; igangsættelse af udarbejdelsen af dokumenter med henblik på ENPI's program for samarbejde på tværs af grænserne; samt vedtagelse af en ny meddelelse om en styrkelse af EU's naboskabspolitik*
- *at sikre et konstruktivt engagement i den mellemøstlige fredsproces via kvartetstrukturen i tæt samarbejde med parterne. Resultater: indførelse af en midlertidig international ordning (TIM); EF's støtte til den palæstinensiske befolkning nåede op på 339 mio. EUR*
- *at videreføre støtten til regional stabilitet og genopbygning og politisk reform i Irak. Resultater: forberedelse af den internationale pagt om Irak; iværksættelse af forhandlinger om en samhandels- og samarbejdsaftale; godkendelse og gennemførelse af bistandsprogrammet for 2006*

⁶ Årsberetning 2007 om EU's udviklingspolitik og gennemførelse af bistand til tredjelande i 2006, pkt. 6.2: Evaluering: Oversigt over arbejdsprogrammet for 2006

- *at fortsætte genopbygnings- og retableringsarbejdet efter flodbølgekatastrofen.* Resultater: en kraftigt fremskyndet gennemførelsesrytme; bevilling på 180 mio. EUR til genopbygnings- og retableringsarbejdet, i første række i Indonesien, Sri Lanka og Maldiverne

- *at føre en ny udviklingspolitik til fremme af bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse på grundlag af de i 2005 foreslåede rammer og de reviderede millenniumsudviklingsmålsætninger, inklusive en specifik respons med sigte på Afrika.* Resultater: integrering af det politiske indhold af EU's konsensus i udviklings- og samarbejdsordningen (DCI), programretningslinjer og regionale strategier (f.eks. EU's Afrika-strategi)

- *at bakke kraftigt op om menneskerettighederne.* Resultater: vedtagelse ved årets udgang af en ny finansieringsordning til fremme demokrati og menneskerettigheder.

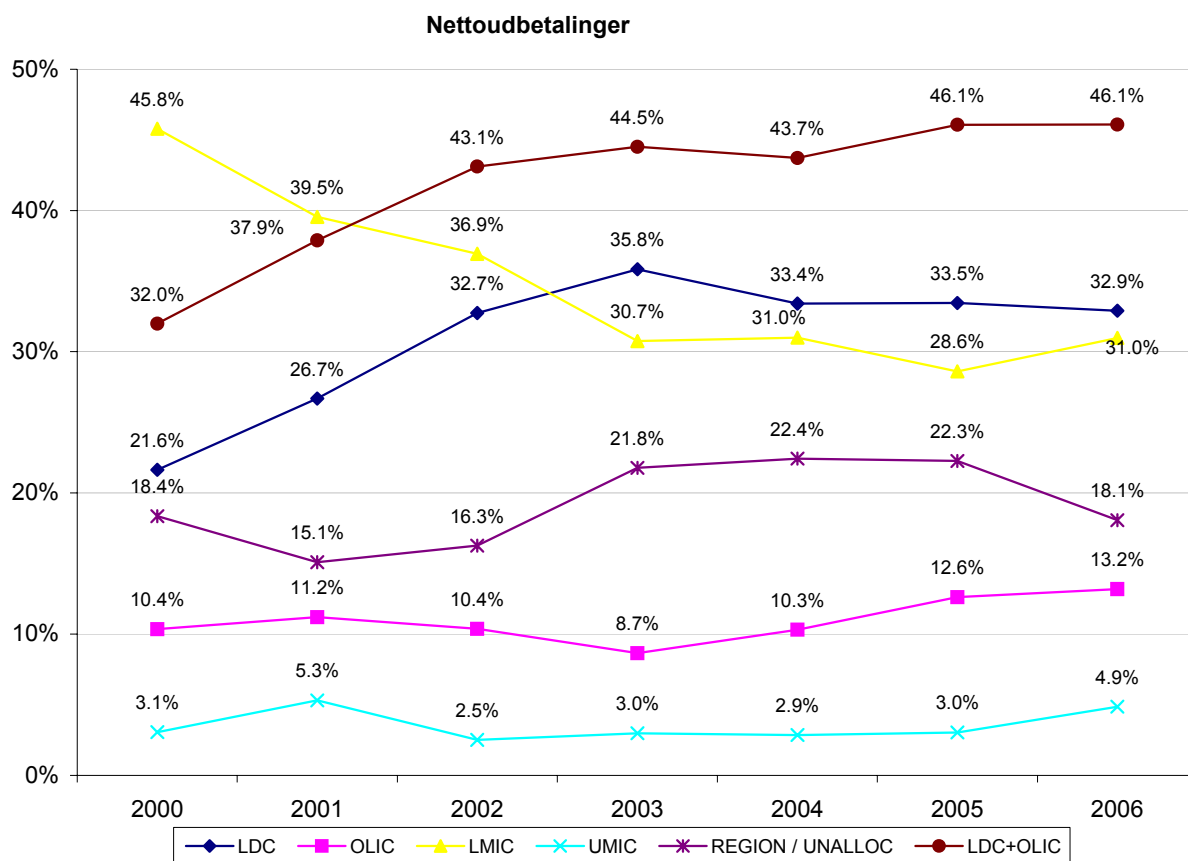
Ud over ovenstående mål har Kommissionen også gjort fremskridt på nedenstående felter, hvor Kommissionen i 2006 bebudede forskellige vigtige tiltag med sigte på:

- *at gøre så store fremskridt i forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler med 6 AVS-regioner, at aftalerne kan træde i kraft i 2008.* Resultater: man har gjort fremskridt i forhandlingerne, sørget for analyse og kapacitetsopbyggende foranstaltninger og sammenknyttet forhandlingsprocessen og planlægningen af udviklingssamarbejdet

- *at bidrage til opfølgning af de vigtige udviklingsinitiativer - bl.a. vedrørende finansiering, kohærens, Afrika og internationale offentlige goder - der er resultatet af dette års G8-topmøde og plenarmødet på højt niveau om millenniumsudviklingsmålsætningerne.* Resultater: godkendelse af en handlingsplan med sigte på forbedring af støttens nyttevirkning ("EU's bistand: mere, hurtigere og bedre bistand"); de heri opstillede 9 mål skal være realiseret inden 2010

- *at styrke Kommissionens mulighed for at gribe ind ved humanitære katastrofer, at underbygge Kommissionens katastroforebyggelses- og katastrofeberedskabsstrategi, og at varetage EU's bidrag til den globale sundhedsfond for AIDS/HIV, malaria og tuberkulose.* Resultater: EU's partnere og medlemsstater er blevet hørt med henblik på udarbejdelse af en meddelelse om en europæisk konsensus vedrørende humanitær bistand i 2007; årligt bidrag på 90 mio. EUR til den globale fond.

Tabel 1: 2000-2006 Fattigdomsfokus

2000-2003 EF-indberetning til DAC (efter samme metode: landespecifikke bevillinger for LDC/LIC - inkl. EIB-udbetalinger i alt)

2004, 2005 Årsberetningsoplysninger

2006 Foreløbige tal til årsberetning (iflg. DAC-liste over modtagere fra december 2005)

LDC : mindst udviklede lande

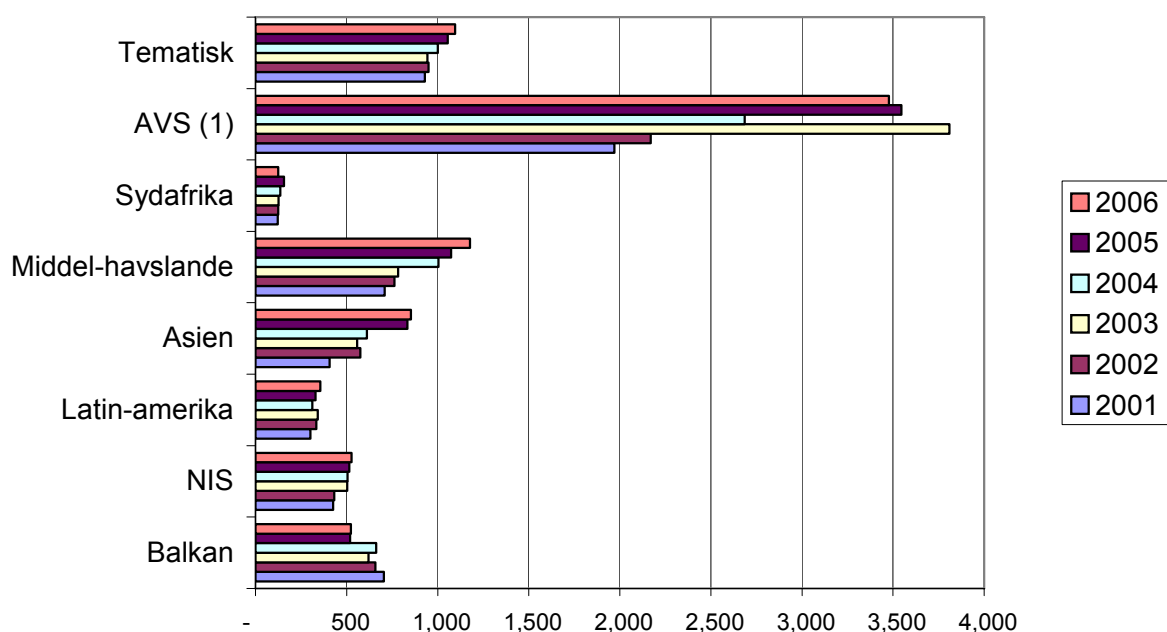
OLIC : andre lavindkomstlande

LMIC : lavere mellemindkomstlande

UMIC : øvre mellemindkomstlande

REGION / UNALLOC: Regionale programmer og ikke-tildelt

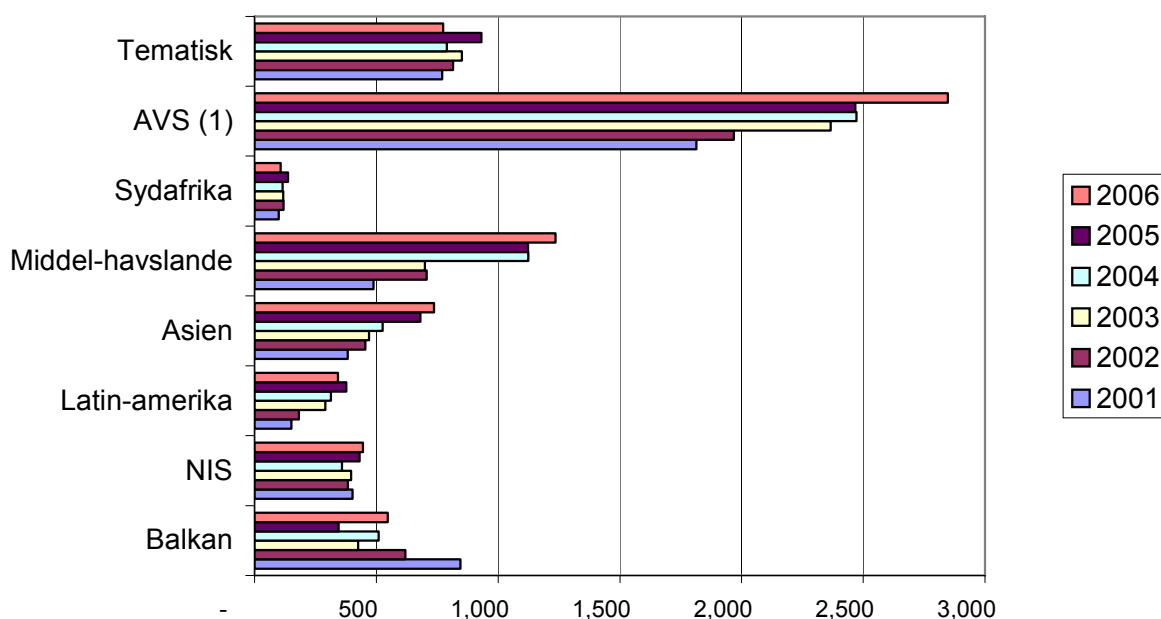
Tabel 2: EuropeAid - Udvikling i regional fordeling 2001-2006 (Forpligtelser - mio. EUR)

	Balkan	NIS	Latin-amerika	Asien	Middelhavslande	Sydafrika	AVS (1)	Tematisk	I alt
2001	705	426	301	407	709	121	1,971	928	5,568
2002	658	432	333	575	762	124	2,169	949	6,002
2003	620	504	342	558	782	127	3,811	943	7,687
2004	663	504	312	611	1,003	135	2,685	1,001	6,916
2005	519	515	329	834	1,075	155	3,546	1,055	8,027
2006	524	528	356	853	1,178	125	3,477	1,097	8,137

Forpligtelser for 2006 indgået af EuropeAid + Udvidelse (Balkan)
 Undtagen administrative omkostninger forvaltet af EuropeAid
 Regional fordeling efter geografiske og tematiske budgetposter
 (1) AVS-region omfatter EUF + banan- og sukkerbudgetposten 2001-2006

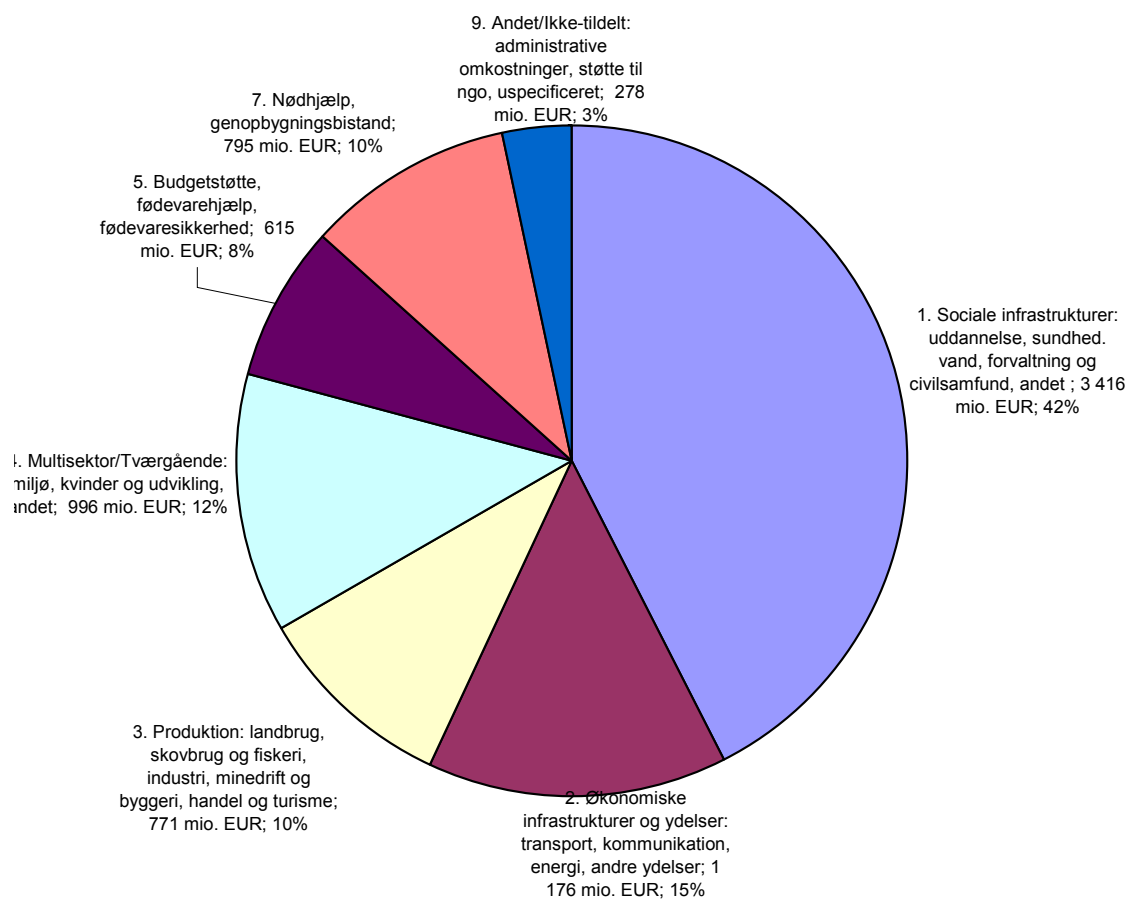
Tabel 3: EuropeAid - Udvikling i regional fordeling 2001-2006 (Betalingen - mio. EUR)

	Balkan	NIS	Latin-amerika	Asien	Middelhavslande	Sydafrika	AVS (1)	Tematisk	I alt
2001	845	402	152	383	488	99	1,814	771	4,109
2002	619	384	182	455	707	119	1,968	815	4,630
2003	425	396	290	470	700	118	2,366	851	5,191
2004	510	359	314	526	1,125	116	2,472	790	5,701
2005	345	432	376	681	1,122	138	2,468	932	6,149
2006	547	445	343	737	1,235	107	2,848	774	7,037

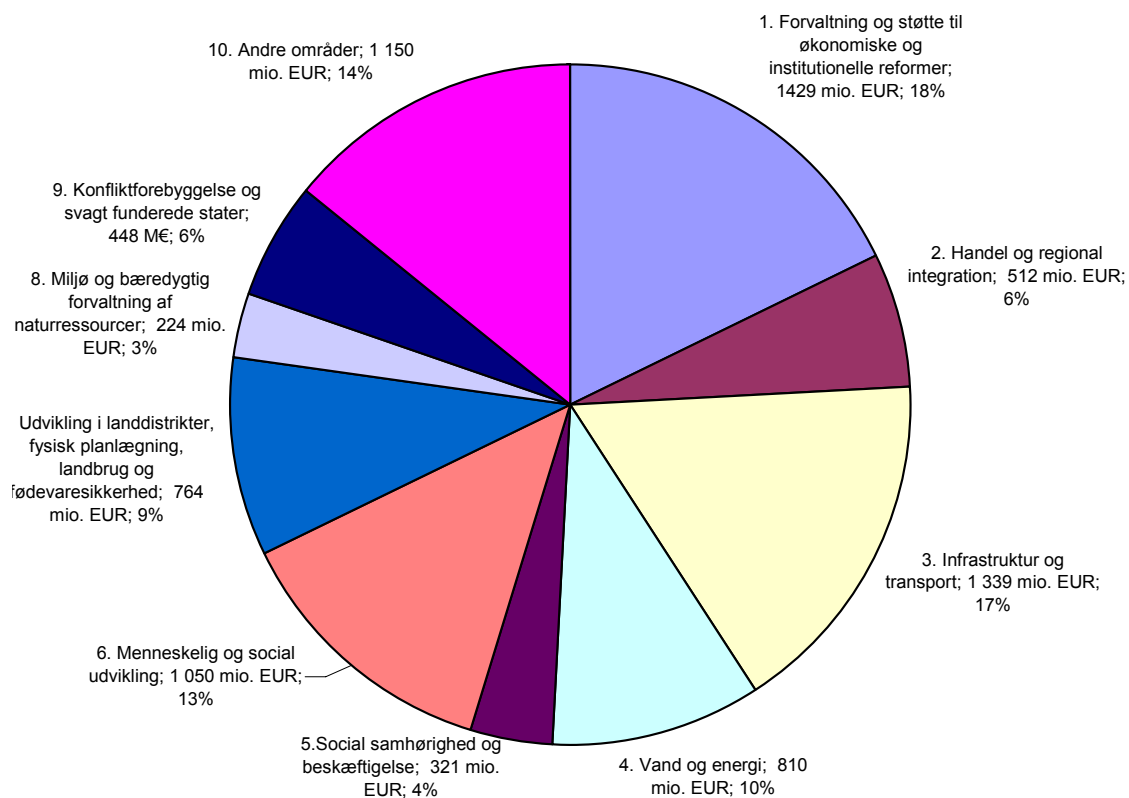
Betalinger for 2006 indgået af EuropeAid + Udvidelse (Balkan)
 Undtagen administrative omkostninger forvaltet af EuropeAid
 Regional fordeling efter geografiske og tematiske budgetposter
 (1) AVS-region omfatter EUF + banan- og sukkerbudgetposten 2001-2006

Tabel 4: Sektorfordeling

Forpligtelser 2006 (mio. EUR)
ODA/OA-midler forvaltet af EuropeAid og CARDS
Undtagen administrative omkostninger forvaltet af EuropeAid

Tabel 5: Europæisk konsensus: Områder med tilknytning til EU's udviklingssamarbejde

Forpligtelser 2006 (mio. EUR)
ODA/OA-midler forvaltet af EuropeAid og CARDS.
Undtagen administrative omkostninger forvaltet af EuropeAid